

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 11CoP/52/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5314209014
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 11. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eva Malíková
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2017:5314209014.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Evy Malíkovej a členov senátu JUDr. Jany Kotrčovej a JUDr. Romana Tichého, vo veci starostlivosti o maloleté deti: v 1/ rade H. Z., nar. XX.XX.XXXX, v 2/ rade Q. Z., nar. XX.XX.XXXX, obe bytom u matky, zastúpené kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Čadca, deti rodičov; matky: Q. R., nar. XX.XX.XXXX, bytom U. XXX/X, K., právne zastúpenej Mgr. Branislavom Samcom, advokátom, so sídlom U. U. X, Z. a otca: T. Z., nar. XX.XX.XXXX, bytom U. XXX/XX, K., o zvýšenie výživného na maloleté deti, o odvolaní otca proti rozsudku Okresného súdu Čadca č. k. 7P/53/2014-218 zo dňa 06.06.2017, takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu vo výrokoch I. a III. **p o t v r d z u j e .**

Rozsudok okresného súdu vo výroku II. **m e n í** tak, že zameškané výživné za obdobie od 30.09.2014 do 06.06.2017 na maloletého H. Z. vo výške 1.642,55 eur a na maloletú Q. Z. vo výške 1.762,55 eur **j e** otec **p o v i n n ý** zaplatiť k rukám matky do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

Rozsudok okresného súdu vo výroku IV. a V. **z r u š u j e** a v zrušenom rozsahu vec **v r a c i a** okresnému súdu na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom okresný súd výrokom I. rozsudok Okresného súdu Čadca č. k. 16P/67/2013 - 88 zo dňa 04.10.2013, ktorým bola naposledy upravená vyživovacia povinnosť otca k maloletému H. Z., nar. XX.XX.XXXX, v sume 140,- eur mesačne a k maloletej Q. Z., nar. XX.XX.XXXX, v sume 110,- eur mesačne, v časti týkajúcej sa výšky výživného, zmenil tak, že odo dňa 30.09.2014 určil výšku vyživovacej povinnosti otca k maloletému H. Z., nar. XX.XX.XXXX, v sume 200,- eur mesačne a k maloletej Q. Z., nar. XX.XX.XXXX, v sume 170,- eur mesačne, ktoré je otec povinný platiť vždy do 15. dňa v mesiaci vopred k rukám matky maloletých detí. Výrokom II. splatné výživné za obdobie od 30.09.2014 do 06.06.2017 v sume 3.433,10 eur otca zaviazal povinnosťou zaplatiť k rukám matky do 90 dní od právoplatnosti tohto rozsudku. Výrokom III. návrh vo zvyšku zamietol. Výrokom IV. otca zaviazal povinnosťou zaplatiť znalcovi Ing. Gabriele Ďurmanovej s miestom výkonu činnosti: L. XXXX/X B, XXX XX Z., znalečné v sume 313,20 eur, do 3 dní od právoplatnosti rozsudku. Výrokom V. žiadnemu z účastníkov nepriznal nárok na náhradu trov konania.

2. Naposledy bolo určované výživné na maloleté deti Rozsudkom Okresného súdu Čadca č. k. 16P/67/2013-88 zo dňa 04.10.2013, ktorým súd maloleté deti zveril do osobnej starostlivosti matky, ktorá ich bude zastupovať a spravovať ich majetok, otcovi uložil povinnosť prispievať odo dňa 23.07.2013 na výživu maloletého H. mesačne sumou 140,- eur a na výživu maloletej Q. mesačne sumou 110,- eur vždy do 15. dňa v mesiaci vopred k rukám matky. Splatné výživné za obdobie od 23.07.2013 do 04.10.2013 na maloletého H. v sume 316,16 eur súd otcovi povolil splatiť v splátkach po 26,35 eur spolu s bežným výživným, pričom omeškanie s plnením jednej splátky má za následok zročnosť celého

plnenia. Splatné výživné za obdobie od 23.07.2013 do 04.10.2013 na maloletú Q. v sume 248,40 eur súd otcovi povolil splatiť v splátkach po 20,70 eur spolu s bežným výživným, pričom omeškanie s plnením jednej splátky má za následok zročnosť celého plnenia. Rozsudok nadobudol právoplatnosť dňa 22.11.2013. V čase rozhodovania maloletý H. navštevoval 2. ročník základnej školy, jeho zdravotný stav bol dobrý, hrával futbal, pričom priemerné mesačné náklady na voľnočasové aktivity boli vo výške 10,- eur mesačne. Maloletá Q. nenavštevovala materskú školu, matka maloletej bola na rodičovskej dovolenke, poberala rodičovský príspevok vo výške 199,60 eur mesačne a prídavky na 2 deti, na každé po 23,10 eur, spolu 46,20 eur. Rodičia spolu s maloletými deťmi bývali v spoločnom byte, pričom všetky náklady na bývanie uhrádzal otec maloletých detí. Otec maloletých detí bol vlastníkom 3-izbového bytu, ktorý nadobudol darom od svojich rodičov. Otec detí figuroval ako jediný spoločník v spoločnostiach METROPOLIS I., s. r. o., METROPOLIS II., s. r. o., METROPOLIS III., s. r. o., IMPERIAL GOLD, s. r. o. a taktiež vykonával živnostenskú činnosť. Podľa vyjadrenia otca, jeho priemerná čistá mesačná mzda bola vo výške 700,- eur. Na základe vykonaného dokazovania dospel súd k záveru, že od posledného rozhodnutia súdu o výživnom došlo k zmene pomerov na strane matky maloletých detí ako aj na strane oboch maloletých detí. Matka spolu s maloletými deťmi odišla zo spoločnej domácnosti a začala bývať v 2-izbovom nájomnom byte, za ktorý platí nájom spolu so zálohovými platbami vo výške 250,- eur mesačne. Zároveň matka spláca úver vo výške 3.000,- eur v mesačných splátkach po 45,- eur, ktorý bola nútená vziať si za účelom zakúpenia nábytku do nájomného bytu. V dôsledku uvedeného sa zvýšili výdavky matky o sumu 295,- eur mesačne. Z tejto sumy 295,- eur pripadá na každé maloleté dieťa primeraná čiastka 98,- eur ($295,- \text{eur} : 3 = 98,- \text{eur}$), pričom súd bral do úvahy, že o sumu 98,- eur vzrástli náklady na každé maloleté dieťa, nakoľko tieto výdavky vynakladá matka v súvislosti so zabezpečením dôstojného bývania pre maloleté deti. Súd mal ďalej v konaní preukázané, že u maloletého H. došlo k zhoršeniu zdravotného stavu, nakoľko v apríli 2014 mu bola zistená alergická astma, v dôsledku čoho sa zvýšili výdavky na lieky, spreje a vitamíny na sumu cca 30,- eur mesačne. Maloletý H. naďalej hráva futbal, kde došlo k zvýšeniu výdavkov, nakoľko matka platí poplatok za futbalový krúžok vo výške 7,- eur mesačne, v minulosti to bolo 8,- eur ročne. Z predložených pokladničných dokladov mal súd preukázané, že matka na športové aktivity maloletého H. vynaložila za pol roka v roku 2014 spolu sumu 132,04 eur ako jednorazové výdavky, čo v priemere predstavuje sumu 22,- eur mesačne, v minulosti to bolo 10,- eur mesačne. Vzhľadom na uvedené, u maloletého H. došlo k zvýšeniu výdavkov cca o sumu 150,- eur mesačne v súvislosti so zhoršením jeho zdravotného stavu, futbalovým krúžkom a nákladov na bývanie. Na strane maloletej Q. došlo k podstatnej zmene pomerov spočívajúcej v tom, že začala navštevovať materskú školu, kde matka platí mesačný poplatok 12,- eur, za stravu 21,- eur mesačne, hygienické potreby 4,- eur mesačne a ZRPŠ 20,- eur ročne, čo predstavuje spolu sumu cca 39,- eur mesačne. Matka ďalej začala platiť životné poistenie pre maloletú Q. vo výške 22,97 eur mesačne. Vzhľadom k uvedenému, mesačné výdavky v súvislosti so starostlivosťou o maloletú Q. vzrástli o sumu cca 160,- eur mesačne v súvislosti s návštevou materskej školy, platením životnej poisťky a platením výdavkov na bývanie. Na strane otca maloletých detí k podstatnej zmene pomerov nedošlo, naďalej vykonáva živnostenskú činnosť a taktiež je konateľom a spoločníkom vo viacerých obchodných spoločnostiach. Otec uviedol, že jeho príjem z podnikateľskej činnosti je v priemere 700,- eur mesačne v čistom. Na strane matky došlo k podstatnej zmene pomerov aj v súvislosti s tým, že od 20.06.2015 bola zamestnaná na riadny pracovný pomer v spoločnosti ARTIMEA, s. r. o. a ďalej pracovala na dohodu o pracovnej činnosti v spoločnosti DOXX, a. s., pričom jej priemerný čistý mesačný príjem bol spolu vo výške 553,51 eur. Od 14.11.2016 je matka zamestnaná v spoločnosti BOSTON COFFÉ, s. r. o., pričom jej priemerný čistý mesačný príjem je vo výške 466,21 eur. Obaja rodičia majú zákonnú vyživovaciu povinnosť voči svojim maloletým deťom, avšak vzhľadom k tomu, že matka vykonáva osobnú starostlivosť o maloleté deti, otec sa s maloletými deťmi stretáva nepravidelne a na krátku dobu, má súd za to, že je dôvodné, aby sa otec podieľal na vyživovacej povinnosti voči maloletým deťom v rozsahu 2/3 a matka v rozsahu 1/3. Keďže na strane maloletého H. došlo k zvýšeniu pravidelných mesačných výdavkov o sumu 150,- eur mesačne, mal by sa otec podieľať na úhrade týchto výdavkov primeranou čiastkou v rozsahu 2/3-tín, t. j. vo výške 100,- eur mesačne. Keďže na strane maloletej Q. došlo k zvýšeniu pravidelných mesačných výdavkov o sumu 160,- eur mesačne, mal by sa otec podieľať na úhrade týchto výdavkov v rozsahu 2/3-tín, t. j. vo výške cca 106,- eur mesačne. Súd pri rozhodovaní bral do úvahy aj tú skutočnosť, že v porovnaní s predchádzajúcim obdobím došlo k zvýšeniu príjmu na strane matky maloletých detí, nakoľko sa zamestnala, preto mal súd za dôvodné zvýšenie výživného na maloletého H. o sumu 60,- eur mesačne a rovnako aj na strane maloletej Q. o sumu 60,- eur mesačne. Súd napriek rozsiahlemu dokazovaniu nezistil presnú výšku príjmu otca z jeho podnikateľskej činnosti. Za účelom zistenia majetkových a zárobkových pomerov otca bolo vo veci nariadené znalecké dokazovanie znalcom z odboru ekonómia a manažment, odvetvie: účtovníctvo a

daňovníctvo, ustanovený znalec však nemohol kvalifikovane zodpovedať na súdom položené otázky z dôvodu, že otec nepredložil znalcom všetky potrebné podklady potrebné pre vypracovanie znaleckého posudku. Napriek tomu, že otec maloletých detí mal vedomosť, že vo veci bolo nariadené znalecké dokazovanie, v decembri 2016 zanikla jeho účasť v obchodných spoločnostiach METROPOLIS I., s. r. o., METROPOLIS II., s. r. o., METROPOLIS III., s. r. o., METROPOLIS IV., s. r. o., METROPOLIS plus I, s. r. o. a IMPERIAL GOLD, s. r. o., ktoré sa zlúčili so spoločnosťou CLUB CAFFÉ PRESTIGIO, s. r. o., v ktorej obchodnej spoločnosti otec maloletých detí nefiguruje. Súd dospel k záveru, že otec sa týmto konaním úmyselne vyhol tomu, aby mohli byť riadne zistené jeho majetkové a zárobkové pomery pochádzajúce z podnikateľskej činnosti. Vzhľadom k uvedenému súd pri rozhodovaní o zvýšení výživného aplikoval ustanovenie § 63 ods. 1 Zákona o rodine, podľa ktorého sa predpokladá, že výška priemerného mesačného príjmu otca predstavuje 20-násobok sumy životného minima, ktoré je vo výške 198,09 eur, preto súd vychádzal z toho, že priemerný mesačný príjem otca maloletých detí je vo výške 3.961,80 eur mesačne. Vzhľadom na takýto príjem otca maloletých detí je nepochybné, že je v jeho schopnostiach a možnostiach platiť zvýšené výživné. Pokiaľ ide o návrh na vykonanie dokazovania vznesený zo strany otca, na vykonanie dopytu na P. X., aby zaslala výpisy z účtov, v ktorých bude uvedený čas, kedy boli výbery z účtu matky maloletých detí uskutočnené na preukázanie podozrenia otca, že matka financuje svojho partnera, ktorý je gamblér, súd tento návrh na vykonanie dokazovania nevykonával, nakoľko ho považoval za nedôvodný a nadbytočný, jednak z toho dôvodu, že na výpisoch z účtu zo strany banky nie je uvedená hodina, kedy boli výbery uskutočnené, a jednak z toho dôvodu, že vzhľadom na vyššie uvedený príjem a výdavky matky, je zrejmé, že matka nemá ďalšie finančné prostriedky na to, aby mohla finančne podporovať ďalšiu osobu.

Súd zvýšil výživné počnúc dňom podania návrhu 30.09.2014 do rozhodnutia súdu dňa 06.06.2017, preto vznikol otcovi nedoplatok na zameškanom výživnom. Nedoplatok za obdobie od 30.09.2014 do 06.06.2017 je v sume 3.433,10 eur. Súd zvýšil výživné na obe maloleté deti spolu o sumu 120,- eur mesačne, preto je zameškané výživné za obdobie od 30.09.2014 do 30.09.2016 2.880,- eur (120,- eur x 24 mesiacov), za obdobie od 01.10.2016 do 30.05.2017 vo výške 960,- eur (120,- eur x 8 mesiacov) + 7 dní za mesiac jún 2017 vo výške 28,- eur, čo predstavuje spolu sumu 3.868,- eur. Od tejto sumy zameškaného výživného odpočítal súd sumu 120,- eur, nakoľko v roku 2015 otec zakúpil maloletému H. lyžiarsku výstroj v takejto hodnote, čo matka maloletých detí potvrdila a taktiež sumu 314,90 eur, nakoľko otec v roku 2017 obom maloletým deťom zakúpil lyžiarsku výstroj v takejto hodnote, čo taktiež matka maloletých detí potvrdila. Zameškané výživné za uvedené obdobie tak predstavuje sumu 3.433,10 eur, ktorú sumu uložil súd otcovi zaplatiť k rukám matky do 90 dní od právoplatnosti rozsudku, nakoľko ide o pomerne vysokú finančnú čiastku, avšak vzhľadom k tomu, že zo znaleckého posudku vyplynulo, že otec v minulosti opakovane jednorázovo vkladal do obchodných spoločností vlastné finančné prostriedky v sumách 28.516,99 eur, 104.178,39 eur a 146.396,94 eur, preto má za to, že je v schopnostiach otca uhradiť takúto finančnú čiastku jednorázovo. V konaní bolo nariadené znalecké dokazovanie znalcom z odboru ekonómia a manažment, odvetvie: účtovníctvo a daňovníctvo a ustanovený znalec Mgr. Ing. Gabriela Ďurmanová, ktorý vypracoval Znalecký posudok č. 1/2017, pričom za vypracovanie znaleckého posudku bolo znalcom priznané znalečné vo výške 613,20 eur, Uznesením zo dňa 11.04.2017, č. k. 7P/53/2014-185. Časť znalečného v sume 300,- eur bola vyplatená znalcom z preddavku zloženého otcem maloletých detí s tým, že o zvyšku znalečného vo výške 313,20 eur bude rozhodnuté v konečnom rozhodnutí vo veci. Nakoľko zložený preddavok nepostačoval na úhradu znalečného v plnej výške, zaviazal súd otca na zaplatenie zostatku znalečného v sume 313,20 eur znalcom. Súd uložil povinnosť zaplatiť znalečné otcovi z toho dôvodu, že znalecké dokazovanie bolo nariadené na zodpovedanie otázky, či možnosti a schopnosti vzhľadom na jeho príjem, umožňujú prispievať zvýšeným výživným na maloleté deti. Na strane matky bolo v priebehu konania preukázané, že sú splnené podmienky pre oslobodenie od súdnych poplatkov (Uznesenie Krajského súdu v Žiline zo dňa 28.04.2016, sp. zn. 10Cop/21/2016). Súd pri rozhodovaní bral do úvahy aj tú skutočnosť, že otec zavinil, že znalecký posudok nemohol byť vypracovaný kvalifikovane a znalec nemohol zodpovedať všetky súdom položené otázky z dôvodu, že otec nepredložil znalcom všetky doklady potrebné na vypracovanie znaleckého posudku. O trovách konania rozhodol súd podľa § 52 v spojení s § 57 CMP tak, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania, nakoľko zákon neustanovuje inak, pričom vzhľadom k tomu, že súd návrhu matky vyhovel len čiastočne, nevidel súd dôvod, že by bolo spravodlivé, aby bola priznaná náhrada trov konania niektorému z účastníkov konania (§ 55 CMP).

3. Voči citovanému rozsudku v zákonnej lehote podal odvolanie otec, pričom udáva, že podáva odvolanie voči výrokom I., II., IV. rozsudku okresného súdu. Má za to, že súd pri svojom rozhodovaní vychádzal z nedostatočne zisteného skutkového stavu, z ktorého vyvodil nesprávny právny záver. Súd zvýšil výživné

na každé dieťa o 60,- eur mesačne, dôvodiac, že od posledného rozhodnutia o výživnom došlo k zmene pomerov na strane matky, ako aj na strane oboch maloletých detí. Súd z vykonaného dokazovania ustálil, že mesačné náklady matky v súvislosti s prenájmom bytu a zálohovými platbami mesačne predstavujú 250,- eur. Súd pri svojom rozhodovaní nebral do úvahy tú skutočnosť, že spolu s matkou a maloletými deťmi v byte býva súčasný partner matky, ktorý by mal tiež prispievať na náklady domácnosti. Pokiaľ matka na preukázanie svojho tvrdenia ohľadne zhoršenia zdravotného stavu maloletého H. predložila súdu peňažné potvrdenky za nákup voľne dostupných liečiv z roku 2014, tieto považuje za irelevantné vo vzťahu k zákonnému ust. § 217 ods. 1 CSP. Okrem toho matka ho nikdy neinštruovala o potrebe aplikovať ten-ktorý liek, príp. sprej pri realizácii výkonu styku s dieťaťom. Súd uvádza, že mal preukázané, že u maloletého H. bola v apríli 2014 zistená alergia a astma, v dôsledku čoho sa zvýšili výdavky na lieky, spreje a vitamíny o sumu približne 30,- eur mesačne. Vychádzajúc z potvrdenia MUDr. N. B., ak by sa skutočne u H. potvrdila astma a alergia, rozhodne by takýto zdravotný stav ovplyvnil jeho ďalšie pokračovanie a pôsobenie vo futbalovom klube. Namietá, že pokiaľ ide o výdavky na lieky, zohľadnil aj výdavky, ktoré boli vynaložené pred začatím konania. Ak mal súd preukázané, že matka na športové aktivity na maloletého H. vynaložila za pol roka 2014 sumu vo výške 132,04 eur ako jednorazové výdavky, čo v priemere predstavuje sumu 22,- eur mesačne, tieto výdavky nemožno posudzovať ako opakujúce sa náklady. V opačnom prípade by to znamenalo, že H. by mal 7 futbalových lôpt, resp. za 1 kalendárny rok by mal absolvovať 2 detské tábory. Futbalový klub, ktorého je H. súčasťou, je zameraný na určité časové obdobie, a preto tieto náklady nemožno posudzovať ako opakujúce sa náklady. V spojitosti s voľnočasovou aktivitou maloletého H. súd nebral do úvahy výdavky, ktoré uhradil osobne. Súd potom nedostatočne ustálil mesačné výdavky maloletého H., keď v prevažnej miere posudzoval len výdavky, ktoré uviedla matka. Bolo nesporne preukázané, že matka bola zamestnaná v spoločnosti Artimea s. r. o. od 20.06.2015 do 11.11.2016 s priemernou mzdou okolo 54,22 eur mesačne. Zo mzdového listu od bývalého zamestnávateľa v spoločnosti DOXX a. s. vyplýva, že matka v spoločnosti pracovala od 20.06.2015 do 11.11.2016, pričom jej priemerná mzda bola vo výške 499,30 eur mesačne. Spolu potom priemerná mzda matky predstavuje 553,51 eur. Z uvedeného vyplýva, že už od júla 2015 sa zvýšil príjem matky o 553,51 eur mesačne, ku ktorému pripočítajúc sumu výživného vo výške 250,- eur a prídavky na dieťa vo výške 47,04 eur, mesačný príjem tak predstavoval 800,55 eur, ktorú skutočnosť súd pri svojom rozhodovaní nebral do úvahy. Súd nezisťoval objektívne príčiny zmeny zamestnávateľa matky, ktorá je od 14.11.2016 zamestnaná v spoločnosti BOSTON Coffe, s. r. o. s priemerným mesačným zárobkom vo výške 466,21 eur. Pokiaľ súd dospel k záveru, že sa mal svojím konaním úmyselne vyhnúť tomu, aby mohli byť riadne zistené jeho majetkové a zárobkové pomery pochádzajúce z podnikateľskej činnosti a vzhľadom na to aplikoval ust. § 63 Zákona o rodine, súd nebral do úvahy jeho tvrdenie ohľadom poníženia nákladov, a to aj za cenu zlúčenia pasívnych spoločností, ktoré znamenali pre neho len finančnú záťaž. Napokon znalkyňa vychádzala z daňových priznaní za sledované obdobie aj zlúčených obchodných spoločností, vyžiadaných od Daňového úradu Žilina, pobočka Čadca. Súd pri svojom rozhodovaní nebral do úvahy ním tvrdené skutočnosti súvisiace s ďalšou vyživovacou povinnosťou voči maloletému O. C.. Pri rozhodovaní o nároku matky nepovšimnutý súdom ostal daňový bonus na maloleté deti, ktorý si s najväčšou pravdepodobnosťou uplatňuje samotná matka. Nesúhlasí, aby bol zaviazaný zaplatiť znalcovi znalečné v sume 313,20 eur. Toto rozhodnutie vníma ako nespravodlivé a protizákonné. Znalecké dokazovanie bolo nariadené na návrh právneho zástupcu matky. Hoci v konaní bolo nesporne preukázané, že matka v rozhodnom období mala dostatok finančných prostriedkov na zaplatenie časti znalečného, túto časť vo zvyšku 313,20 eur mu súd prikázal na úhradu. Prvoinštančný súd prijal skutkové a právne závery, ktorých vysvetlenie v odôvodnení rozhodnutia nedáva jasne obraz o všetkých podstatných otázkach. Odvolaním napádané rozhodnutie trpí vadou, ktorá by mala viesť k zrušeniu rozsudku. Žiada, by odvolací súd napadnutý rozsudok zrušil a vec vrátil okresnému súdu na ďalšie konanie.

4. Matka vo vyjadrení k odvolaniu otca, pokiaľ ide o tvrdenie o neprispievaní súčasného priateľa na náklady jej domácnosti, udáva, že už na pojednávaní uviedla, že síce má priateľa, ale tento s ňou nežije v spoločnej domácnosti. Z uvedeného dôvodu by bolo nelogické, aby jej na úhradu nákladov spojených s vedením domácnosti prispieval. Vo vzťahu k maloletým nemá žiadnu vyživovaciu povinnosť. Pokiaľ otec neguje existenciu astmy, resp. bagatelizuje zdravotný stav syna H., s čím sú spojené zvýšené výdavky na lieky, tento bol preukázaný potvrdením MUDr. N. B. zo dňa 31.10.2014, takže je zbytočné s otcom o tom polemizovať. Podľa najnovších poznatkov lekárskej vedy astmatikom sa odporúča športovať. Otec namietá nesprávne započítanie predložených dokladov preukazujúcich náklady matky vynaložených na deti. Matka konštatuje, že reálne náklady vynakladané na deti sú oveľa vyššie ako tie, ktoré bola schopná zdokladovať. Matka udáva, že príčinou zmeny zamestnávateľa v roku 2016 boli nočné služby,

ktoré matka vzhľadom na to, že je osamelou matkou s 2 maloletými deťmi, nemôže vykonávať. Zníženie jej priemerného zárobku z tohto dôvodu predstavuje sumu 87,22 eur mesačne, čo je v porovnaní s enormným nárastom priemerného zárobku otca na sumu 3.961,80 eur mesačne a bezdôvodným zbavením sa majetku značnej hodnoty absolútne zanedbateľné. Pokiaľ ide o majetkové pomery otca, poukazuje na konštatovania okresného súdu, ktorý jeho priemerný mesačný príjem ustálil na sumu 3.961,80 eur, s čím sa matka stotožňuje. Poukazuje na znalecký posudok, z ktorého vyplýva, že otec dotoval činnosť z vlastných finančných prostriedkov osobným vkladom za rok 2013 sumou celkom 28.516,99 eur, za rok 2014 sumou 104.178,39 eur a za rok 2015 sumou 146.396,94 eur, pričom k 31.12.2014 vybral pre osobné účely hotovosť 35.000,- eur. Táto skutočnosť nepochybne preukazuje, že otec mal v rozhodnom období k dispozícii v hotovosti 10-tisíce eur, ktorými dotoval svoju podnikateľskú činnosť na úkor plnenia vyživovacej povinnosti. Súd sa ďalej nevysporiadal s otázkou darovania bytu č. XX v obytnom dome súp. č. XXX v K., ktorý otec previedol bez preukázania dôvodu na svoju matku, čím sa ako povinný vzdal bez dôležitého dôvodu majetkového prospechu. Rovnako tak možno hodnotiť otcove bezplatné zbavenie sa obchodných spoločností. Vychádzajúc tak z mesačného príjmu otca a z bezdôvodného sa zbavenia majetku značnej hodnoty, má matka za to, že súd pri určení vyživovacej povinnosti postupoval voči otcovi ešte značne milosrdne. Poukazuje na to, že hoci matka nepodala odvolanie, odvolací súd, vychádzajúc z ust. § 65, § 66 CMP mal by podrobiť rozhodnutie revízií v zmysle vyhovenia celému návrhu, t. j. určenia výživného na maloleté deti vo výške 250,- eur na maloletého H. a vo výške 170,- eur na maloletú Q., nakoľko sa jedná o konanie, ktoré možno začať aj bez návrhu. Nezohľadnenie ďalej zákonnej vyživovacej povinnosti otca je bezpredmetné vzhľadom na zistený príjem otca a bezdôvodný bezodplatný prevod jeho majetku. Navyše matke ani nie je známe, ako otec vznik tejto povinnosti v konaní preukazoval. Pokiaľ ide o uloženie povinnosti zaplatiť trovy znaleckého dokazovania, matka poukazuje na uznesenie Krajského súdu v Žiline zo dňa 28.04.2016, sp. zn. 10CoP/21/2014, ktorým jej bolo priznané oslobodenie od súdnych poplatkov, a toto jej nebolo odňaté. Je nepochybné, že znalecké dokazovanie bolo potrebné vykonať pre zistenie skutočného stavu veci, nakoľko otec svoje majetkové a zárobkové pomery nemal záujem pravdivo uviesť a riadne vykonanie tohto dokazovania bolo nakoniec otcom zmarené. Preto matka považuje rozhodnutie v tomto smere za zákonné a spravodlivé. Poukazuje na to, že otec nadobudnutie predbežnej vykonateľnosti rozsudku ignoruje, z ktorého dôvodu podala návrh na exekúciu.

5. Otec sa k vyjadreniu matky nevyjadril.

6. Kolízny opatrovník sa k odvolaniu a vyjadreniu matky nevyjadril.

7. Krajský súd, ako súd odvolací, preskúmal napadnutý rozsudok na základe odvolania otca v rozsahu a z dôvodov daných ust. § 65, § 66 CMP a bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario) napadnutý rozsudok postupom v zmysle ust. § 219 ods. 3 CSP vo výrokoch I., III. potvrdil v zmysle ust. § 387 ods. 1, 2 CSP, vo výroku II. rozsudok okresného súdu zmenil v zmysle ust. § 388 CSP a vo výrokoch IV., V. rozsudok okresného súdu zrušil a v zrušenom rozsahu vec vrátil okresnému súdu na ďalšie konanie a nové rozhodnutie v zmysle ust. § 389 ods. 1 písm. c) CSP.

8. Rozhodnutie okresného súdu vo výroku I. o zvýšení výživného a vo výroku III. o zamietnutí návrhu vo zvyšku považuje odvolací súd za vecne správne, majúci za to, že okresný súd dostatočne zistil skutkový stav a vec správne právne posúdil. Pokiaľ ide o odôvodnenie okresného súdu vo vzťahu k týmto výrokom, odvolací súd sa v plnom rozsahu stotožňuje s odôvodnením súdu prvej inštancie a odvolacie námietky otca nepovažuje za dôvodné.

9. Dôvodom pre zmenu už raz určeného výživného je podstatná zmena pomerov na strane účastníkov konania, či už osôb výživou oprávnených - maloleté deti alebo osôb výživou povinných - otec, matka. V súdnej veci došlo k takej zásadnej zmene pomerov od posledného rozhodnutia, ktorá odôvodňovala zvýšenie výživného, pričom vychádzajúc zo zisteného skutkového stavu veci, okresný súd správne ustálil aj výšku výživného určeného otcovi na maloleté deti.

10. Uplynutie času nemusí byť vždy kritériom pre posudzovanie zmeny pomerov. Teda bez ohľadu na to, aký čas uplynul od posledného rozhodnutia o výživnom, dôležité je, či nastala podstatná skutočnosť pre zmenu pomerov účastníkov. Z vykonaného dokazovania takéto skutočnosti, ako ich správne ustálil súd prvej inštancie, vyplývajú.

11. Za najpodstatnejšiu skutočnosť, pre ktorú je potrebné výživné zvýšiť, odvolací súd považuje skutočnosť, že rodičia maloletých detí prestali žiť v spoločnej domácnosti. V čase predchádzajúce úpravy matka s maloletými deťmi žili spoločne s otcom v jeho byte, keď otec zabezpečoval úhradu nájomného. Po rozpade spoločnej domácnosti musí náklady bývania uhrádzať matka, ktorá má maloleté deti zverenú v osobnej starostlivosti. Matka takéto výdavky na prenájom 2-izbového bytu preukázala a správne postupoval súd prvej inštancie, keď výšku týchto výdavkov zohľadnil pri zvýšení výživného. Skutočnosť, na ktorú poukazuje otec, že v spoločnej domácnosti má bývať ešte priateľ matky, v konaní preukázaná nebola.

12. Nepochybne matka preukázala zhoršený zdravotný stav maloletého H., ktorý je podporený lekárskou správou, o ktorej súd nemá pochybnosti, rovnako, ako aj výška výdavkov uhrádzaných zo strany matky na lieky. Pokiaľ otec rozporuje zistené ochorenie astmy u maloletého H. s argumentáciou, že športuje, odvolací súd udáva, že je všeobecne známou skutočnosťou, že liečená astma nemusí byť prekážkou výkonu športovej činnosti. Naopak, ako správne poukazuje matka, športové aktivity sú pre astmatikov odporúčané.

13. Nepochybne podstatnou skutočnosťou sú aj príjmy otca zistené v rozhodnom období, t. j. od 30.09.2014 doposiaľ. Na rozdiel od predchádzajúcej úpravy výživného, kde súd pri určovaní výživného vychádzal z tvrdení otca, že jeho mzda sa pohybuje vo výške 700,- eur mesačne, súd ustálil výšku mesačného príjmu otca, z ktorého je potrebné vychádzať pri určení výživného, na sumu 3.433,10 eur na základe fikcie predpokladanej ust. § 63 ods. 1 Zákona o rodine.

14. Odvolací súd nemá pochybnosti o správnej aplikácii citovaného ustanovenia zákona na danú vec. Z obsahu spisu nepochybne vyplýva, že otec má príjmy z inej, než závislej činnosti podliehajúcej dani z príjmu, zákon preto preňho ustanovuje povinnosť preukázať ich súdu a predložiť podklady na zhodnotenie jeho majetkových pomerov, umožniť súdu tiež sprístupnenie údajov chránených podľa osobitného predpisu. Je nepochybné, že otec bol v rozhodnom období spoločníkom viacerých obchodných spoločností (Metropolis I., s. r. o., Metropolis II., s. r. o., Metropolis III., s. r. o., Metropolis IV., s. r. o., Metropolis + I., s. r. o. a IMPERIAL GOLD, s. r. o.), ktoré sa zlúčili so spoločnosťou Club Caffé Prestigio, s. r. o., v ktorej obchodnej spoločnosti už otec nefiguruje. Vlastníctvo obchodného podielu v obchodných spoločnostiach nepochybne ovplyvňuje celkovú majetkovú úroveň otca, a preto mal súdu predložiť také doklady, aby súd mohol vyhodnotiť, akú hodnotu má jeho obchodný podiel. Otec si túto povinnosť nesplnil, preto súd správne vychádzal z fikcie ustanovenej v § 63 ods. 1 Zákona o rodine, že výška jeho priemerného mesačného príjmu predstavuje 20-násobok sumy životného minima. Okrem toho, že je dôvodné postupovať podľa tejto fikcie, vykonaným znaleckým dokazovaním bolo preukázané, že otec v rozhodnom období disponoval hotovosťou značnej hodnoty, ktorú vkladal do svojho podnikania. Zároveň značná časť jeho majetku je aj v zásobách. Vzhľadom na takto zistené príjmy otca, ktoré sú dostatočné na to, aby zabezpečoval všetky zvýšené náklady maloletých detí, nie je dôvodné sa už bližšie zaoberať prípadným vzdaním sa majetkového prospechu zo strany otca. Rovnako pri zistení príjmu na strane otca, tak ako bol uvedený vyššie, nie je podstatnou ani existencia ďalšej vyživovacej povinnosti otca (z vyjadrenia otca nevyplýva, či ide o novovzniknutú vyživovaciu povinnosť alebo tu bola už v čase predchádzajúcej úpravy), pretože otec má dostatok finančných prostriedkov na jej zabezpečenie.

15. Odvolací súd konštatuje, že správne poukazuje otec na skutočnosť, že sa zvýšili aj príjmy matky. Nemožno súhlasiť však s jeho tvrdením, že k zvýšeniu príjmu došlo o celú výšku dosahovanej mzdy. Matka predtým poberala rodičovský príspevok, čiže nebola úplne bez príjmu. Príjem dosahovaný matkou sa pohybuje na hranici životného minima a s nástupom do práce sú spojené aj vyššie náklady, ktoré matka musí vynakladať na reprodukciu pracovnej sily. Na strane matky musí byť zohľadnená aj skutočnosť, že deťom zabezpečuje osobnú starostlivosť, ktorá je postavená na roveň finančným plneniam.

16. Vzhľadom na podstatne rozdielnu životnú úroveň matky a otca, keď životná úroveň otca niekoľkonásobne prekračuje životnú úroveň matky a matka deťom zabezpečuje osobnú starostlivosť, je namieste, aby prevažnú časť zvýšených výdavkov maloletých detí pokrýval otec.

17. Okresný súd správne pristúpil k zvýšeniu výživného na maloleté deti Q. a H. a odvolací súd sa stotožňuje aj s výškou zvýšeného výživného, ktorá reflektuje preukázané zvýšené výdavky maloletých detí.

18. Z uvedených dôvodov odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie vo výrokoch I. a III. ako vecne správny potvrdil.

19. Pokiaľ ide o výrok II. rozsudku okresného súdu, tento podľa názoru odvolacieho súdu nie je dostatočne určitý a vykonateľný, preto odvolací súd pristúpil k jeho zmene. Hoci okresný súd správne určil obdobie zameškaného výživného od 30.09.2014 do 06.06.2017, postupoval nesprávne, keď výšku zameškaného výživného posudzoval spoločne na obidve maloleté deti. Každé z maloletých detí má voči otcovi samostatný nárok na výživné, preto aj zameškané výživné musí byť vyčíslené osobitne na každé maloleté dieťa. Odvolací súd preto pristúpil k náprave tohto nedostatku a rozsudok okresného súdu v tejto časti zmenil tak, ako je to uvedené vo výroku rozsudku. Od určenia výživného do rozhodnutia súdu prvej inštancie sa stalo splatným výživné za 32 kalendárnych mesiacov (október 2014 - máj 2017, výživné za mesiac jún 2017 ešte nebolo splatné, splatné sa stalo až 15.06.2017). Zameškané výživné za toto obdobie na maloletú Q. predstavuje sumu 1.762,55 eur. Rozdiel medzi pôvodným a novourčeným výživným je u maloletej Q. 60,- eur mesačne, čo predstavuje za 32 kalendárnych mesiacov 1.920,- eur. Od tejto sumy súd odpočítal, rovnako ako prvostupňový súd, výdavok otca, ktorý otec vynaložil na zakúpenie lyžiarskej výstroje, a to vo výške 157,45 eur na maloletú Q. (polovicu zo sumy 314,90 eur, ktorú otec vynaložil na obidve maloleté deti).

20. Zameškané výživné na maloletého H. za obdobie od 30.09.2014 do 06.06.2017 predstavuje sumu 1.642,55 eur. Rozdiel medzi pôvodným a novourčeným výživným u maloletého H. je 60,- eur mesačne, za 32 kalendárnych mesiacov to predstavuje 1.920,- eur. Od tejto sumy súd odpočítal sumu 120,- eur, ako aj prvostupňový súd, ktorú otec vynaložil v roku 2015 na zakúpenie lyžiarskej výstroje maloletému H. a taktiež sumu 157,45 eur, ktorú otec vynaložil na zakúpenie lyžiarskej výstroje pre maloletého H. v roku 2017 (polovica zo sumy 314,90 eur, čo predstavovalo náklad na obidve maloleté deti). Vzhľadom na majetkové pomery otca súd nezistil dôvod pre odklad výkonu tejto povinnosti alebo povolenie splátok, preto ho zaviazal dlh na výživnom zaplatiť v lehote 3 dní.

21. Výrok IV. rozsudku okresného súdu, ktorým uložil otcovi povinnosť zaplatiť znalkyni znalečné v sume 313,20 eur do 3 dní od právoplatnosti rozsudku, je vecne nesprávny, založený na nesprávnom právnom posúdení veci, preto odvolací súd pristúpil k jeho zrušeniu a vráteniu veci okresnému súdu v zrušenom rozsahu na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

22. Trovy dôkazu majú byť predovšetkým preddavkované účastníkmi a z tohto preddavku má byť uhradené aj znalečné. Otcovi bola aj táto povinnosť uložená a otec preddavok na trovy dôkazu zaplatil. Otec ako účastník civilného mimosporového konania nie je v žiadnom právnom vzťahu so znalkyňou, u ktorej si vykonanie znaleckého dokazovania objednal štát. Preto pokiaľ ďalšie trovy dôkazu neboli preddavkované z dôvodu, že súd na strane matky zistil podmienky pre oslobodenie od súdnych poplatkov, povinnosť uhradiť trovy znalečného vznikla štátu.

23. Na zaplatenie znalečného mal byť preto zaviazaný štát a až následne v rámci rozhodovania o trovách konania sa súd môže vysporiadať s tým, ktorý z účastníkov a v akom rozsahu má zaplatiť trovy štátu. Na účastníka však nemôže byť prenášaná povinnosť platiť trovy konania za účastníka, ktorého súdu oslobodil od súdnych poplatkov.

24. Ako súvisiaci výrok odvolací súd zrušil výrok o náhrade trov konania. Až potom, ako sa okresný súd vysporiada so zaplatením znalečného, môže rozhodnúť o trovách konania, medzi ktorými pravdepodobne budú aj trovy štátu. Preto otázka zaplatenia trov konania nemôže byť uzatvorená skôr, ako bude vyplatené znalečné zo strany štátu.

25. Povinnosťou okresného súdu bude potom rozhodnúť aj o trovách odvolacieho konania.

26. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Žiline pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa. (§ 419 CSP)

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n). (§ 421 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie. (§ 422 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné. (§ 423 CSP)

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde. (§ 427 ods. 1 a 2 CSP)

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania ustanovených v § 127 ods. 1 CSP (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpísania) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh). (§ 428 CSP)

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa

predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa. (§ 429 CSP)

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania. (§ 430 CSP)